

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010264
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010264.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému Y. F., nar. XX.X.XXXX v Y., okres J., trvale bytom P. Y. č. XX, okres J., t.č. bytom B., G. č. XXX/X u matky E. K., trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. a pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí, konanom dňa 11. mája 2017, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/67/2016 zo dňa 14. decembra 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/67/2016, zo dňa 14. decembra 2016 bol obžalovaný Y. F. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 10. mája 2016, č. 2Pv/290/3307-50, doručenú Okresnému súdu Prievidza dňa 13. mája 2016, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. a pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že:

- približne o 21.00 hodine dňa 25. apríla 2015 v dome číslo XX v S. P. Y., okres J., sa vyhrážal svojej manželke - poškodenej F. F., nar. XX.XX.XXXX, tak, že jej povedal, či ju má zabiť, na čo vyšla na chvíľu von z domu, keď sa vrátila vytiahol na ňu dýku, začal na ňu kričať a povedal jej, že idú von, vytlačil ju z domu, vyšli cez bráničku mimo pozemok na cestu, kde mu povedala, že s ním nejde, že sa bojí, na čo sa poškodená vrátila k bráničke, kde ju dobehol, odomkol bráničku, chytil poškodenú za ľavé rameno, držal ju, pričom prešli asi 10 metrov ku vchodovým dverám, ktoré otvoril a vtlačil ju dnu, dvere zamkol, vzal si kabelku poškodenej, z ktorej vzal telefón a kľúče, následne poškodenú sotil na váľendu v obývačke, daj jej pod krk dýku a povedal jej, že ju rozpára, ak sa pohne, že nebude môcť zavolať policajtov;

- presne nezistenom čase po 12.00 hodine dňa 26. apríla 2015 v dome číslo XX P. Y., okres J., vulgárne nadával svojej manželke F. F., priložil jej ku krku čierny kuchynský nôž a vyhrážal sa jej so slovami, že buď bude robiť, čo má alebo ju rozpára, následne ju pustil, prešla do vedľajšej izby, kde si sadla na stoličku a tento nôž hodil smerom k nej, pričom ju netrafil a nôž spadol na zem vedľa nej, pričom jej povedal, že je škoda, že netrafil, aby sa nebála, nabudúce sa to isto podarí, vtedy mu zazvonil telefón, čo poškodená využila, ušla na záchod, odkiaľ zavolala Políciu, následne vyšla z domu na dvor, kde si sadla na stoličku a čakala na príchod Polície, kedy k nej podišiel, prstami jej začal ťukať do oboch spánkov na hlave a povedal jej, že či zavolala Políciu a ak áno, tak jej jeho dýka prejde z jedného spánku von cez druhý a že ak zbadá Políciu, že ju zabije, že to bude jej posledné, pričom jej svojím konaním nespôsobil žiadne zranenia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním prokurátora okresnej prokuratúry, podaným do zápisnice o hlavnom pojednávaní, v neprospech obžalovaného. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov podaného odvolania prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého oslobodzujúceho rozsudku, ako aj na podstatné časti odôvodnenia napadnutého rozsudku s tým, že s napadnutým výrokom rozsudku okresného súdu nesúhlasí. Prokurátor má za to, že spáchanie stíhaných skutkov je dostatočne preukázané výsluchom poškodenej F. F. a čiastočne výpoveďami svedkov E. Y. a H. P. na podstatný obsah výpovedí týchto osôb poukázal. Podľa názoru prokurátora v prospech obžalovaného svedčí len jeho vlastná výpoveď, ktorú prokurátor hodnotí ako nevierohodnú a účelovú. Prokurátor uznáva, že znalci z odboru psychiatria konštatovali u poškodenej zníženú vierohodnosť. Tento záver však podľa názoru prokurátora nie je možné mechanicky preberať v neprospech poškodenej, resp. v prospech obžalovaného. Konštatovať nevierohodnosť výpovede poškodenej je možné len za predpokladu, že výpoveď by bola v rozpore s niektorým z vykonaných relevantných dôkazov. V danom prípade tomu tak nie je. Výpoveď poškodenej je v rozpore s jediným dôkazom, a to s výpoveďou obžalovaného, výpoveď ktorého je nevierohodná, tendenčná a v rozpore s výpoveďami iných svedkov. Opačný výklad záverov znalcov a ich vplyvu na dokazovanie a právne závery by mal za následok podstatné obmedzenie ochrany osôb s inou, ako „zdravo“ štruktúrovanou osobnosťou a psychikou, pred trestnou činnosťou. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. a § 322 ods. 3 Tr.por. zrušil výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v rozsudku okresného súdu pre chyby v napadnutom výroku rozsudku preto, že sa súd nevysporiadal so všetkým okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vo veci sám rozhodol tak, že „obžalovaného uznáva vinným v zmysle podanej obžaloby sp. zn. 2Pv 290/2015 a uloží mu podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/, Trestného zákona“.

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil dôvodmi podaného odvolania prokurátora okresnej prokuratúry. Prokurátor krajskej prokuratúry však modifikoval petiu odvolania tak, že navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, v podanom odvolaní prokurátor nenamietal existenciu takých procesných chýb v postupe okresného súdu, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu. Odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu procesných chýb, odvolaním nevytknutých, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, senát odvolacieho súdu sa nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v podanom odvolaní.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor namietal spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, pričom podľa názoru prokurátora okresný súd v tejto skutkovej otázke na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal dospieť k iným skutkovým záverom, ktoré by odôvodňovali záver o preukázaní spáchania skutku obžalovaným.

Odvolačný súd k prokurátorom namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku, vrátane jeho odôvodnenia, na obsah ktorého týmto odvolací súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v podrobnostiach poukazuje, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, úvahy okresného súdu ohľadne skutkových zistení sú úplné, logické, a preto aj súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. upraveným postupom súdu pri hodnotení dôkazov. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého názoru okresný súd mal nesprávne prihliadať len na skutočnosti, svedčiace v prospech obžalovaného. Z obsahu spisového materiálu je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že výsledky vykonaného dokazovania opodstatňujú dôvodnosť záverov okresného súdu o existencii dôvodných pochybností, relevantných vo vzťahu k preukázaniu, že sa skutkové okolnosti stali tak, ako to obžalovanému kládla za vinu obžaloba. Z odôvodnenia okresného súdu podľa názoru odvolacieho súdu jasne a zrozumiteľne vyplýva, na základe akých konkrétnych skutočností, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, okresný súd vyvodil svoje pochybnosti o hodnovernosti tvrdení poškodenej len z prípravného konania (keďže poškodenej sa odmietla konfrontovať s obžalovaným už v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať), pričom odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, svedčiace o neopodstatnenosti a nelogickosti uvedených záverov okresného súdu.

S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním prokurátora namietané skutkové závery okresného súdu majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a sú založené na správnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr.por., ako aj na správnej aplikácii zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por. Preto podľa názoru odvolacieho súdu nie je v prejednávanom prípade daný zákonný dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle prokurátorom uplatneného dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. Keďže odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil ani existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr.por., dospel k záveru, že odvolanie prokurátora proti napadnutému rozsudku okresného súdu nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.